

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงแสดงการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพร่างกายของคุณ แต่ให้จดจำพออย่างน้อย 8 ชั่วโมงและให้ทาน ความสงบแก่ทั้งโลก ทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับคุณ
- คำถาม:** ต้องใช้ความเพียรพยายามใดที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสกุลสุริยวงศ์
- คำตอบ:** 1.เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสกุลสุริยวงศ์ ให้จดจำพอและจิตใจผู้อื่นให้จดจำท่าน ยิ่งคุณดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเองและจิตใจผู้อื่นให้ทำเช่นนั้นมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงตามนั้น 2.ทำความเพียรพยายามที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม อย่าแสดงการกระทำใดๆ ที่ทำให้ลูกต้องถูกลงโทษ สถานภาพของผู้ที่ถูกลงโทษจะถูกทำลาย
- เพลง:** จงพาเราออกจากโลกของบาปนี้ไปสู่สถานที่ของการพักผ่อนและความสบายด้วยเถิด

โอมชานติ นี่คือการสวดภาวนาของลูกๆ ลูกๆคนใดเล่า ผู้ที่ยังไม่เข้าใจ ลูกๆรู้ว่าบาบากำลังพาเราออกจากโลกของบาปนี้ไปสู่โลกบริสุทธิ์ของบุญ ที่นั่นมีความสบายเสมอ ที่นั่นไม่มีร่องรอยของความทุกข์ เวลานี้ถามหัวใจของลูกว่า เรามาจากดินแดนแห่งความสุขแล้วเข้าไปสู่ดินแดนของความทุกข์ได้อย่างไร ทุกคนรู้ว่าบารัตคือแผ่นดินโบราณ บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข เคยมีอาณาจักรเดี่ยวเท่านั้นของเทวาเทวี เทวากฤษณะและเทวีราเด่ นั่นคือเทวานารายณ์และเทวีลักษมีที่เคยปกครองที่นั่น ลูกทุกคนรู้ว่าเหตุใดชาวบารัตจึงเรียกตนเองว่าผู้ไม่บริสุทธิ์และตกต่ำอีกครั้ง ลูกยังรู้ดีกว่าบารัตเคยเป็น 'นกกะจอกทอง' เคยมีอาณาจักรของผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง แล้วพวกเขาไปสู่สภาพที่ตกต่ำเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า บาบออธิบายว่า พ่อเองก็ถือกำเนิดที่นี่ แต่การเกิดของพ่อนั้นสูงส่ง ลูกรู้ว่าลูกเป็นของสกุลชีวาและเป็นประชาบิดาบรรพบุรุษมาภุมารและบรรพมาภุมารี บาบออธิบายแล้วว่าก่อนอื่นลูกต้องถามว่า ท่านรู้จักพระเจ้า ผู้เป็นพ่อหรือไม่ พวกเขาจะพูดว่า ท่านคือพ่อ เหตุใดจึงถามว่าความสัมพันธ์ของเรากับท่านเป็นเช่นไร ท่านเป็นพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นของสกุลชีวาที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นทั้งหมดจึงเป็นพี่น้องชายกัน แล้วอะไรคือความสัมพันธ์ของทุกคนกับประชาบิดาที่มีตัวตน (พ่อของปวงประชา) บรรพมา พวกเขาจะพูดว่า ท่านคือพ่อผู้ที่ยังเป็นอดีตเทพ (เทพองค์แรก) อีกด้วย ชีวา พ่อผู้ไม่มีตัวตนนั้นเป็นอมตะ ดวงวิญญาณเป็นอมตะเช่นกัน พวกเขาทิ้งร่างที่มีตัวตนและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกเป็นของสกุลชีวาที่ไม่มีตัวตนของชีวา ลูกจึงไม่สามารถพูดว่า "ภุมารหรือภุมารี" สำหรับสกุลชีวา ในแง่ของดวงวิญญาณแล้ว ลูกไม่สามารถพูดว่า "ภุมารและภุมารี" ในฐานะที่เป็นลูกของพ่อแห่งปวงประชาบรรพมา จึงมีภุมารและภุมารี ลูกเป็นของสกุลชีวาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ชีพบาบาไม่ได้เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการกลับชาติมาเกิด แต่ดวงวิญญาณของลูกกลับมาใช้ชาติเกิด อัจชะ ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณบุญเช่นนั้น แล้วลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปได้อย่างไร พ่อพูดว่า ลูกๆ ชาวบารัตตบหน้าตนเอง ลูกเรียกท่านว่าพ่อสูงสุด แต่แล้วลูกก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกได้หาพ่อ ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญไปไว้ในสุนัข แมวและก้อนกรวดก้อนหิน ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้เดียวที่ลูกจดจำเรื่อยมา ท่านสร้างบรรพมาผ่านปากบรรพมาพ่อของปวงประชา ลูกๆบรรพมาต่อมาได้กลายเป็นเทพ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยประณามท่านมากที่สุด ดังนั้นลูกจึงมีจิตความกบฏดรามาราช แท้จริงแล้ว ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกคือราวัน กิเลสทั้ง 5 เวลานี้ลูกมีสติปัญญาที่เป็นเช่นพระเจ้า แต่คนอื่นมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกเคยมีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของราม ในขณะที่ลูกทุกข์ระทมอย่างมากในอาณาจักรของราวัน แต่ที่นั่นเป็นราชวงศ์ที่บริสุทธิ์ ที่นี้เป็นราชวงศ์ที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องทำตามคำสั่งของใครเล่า ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือท่านปรากฏอยู่ทุกที่ พวกเขายังทำให้ผู้คนถือสัจยปฏิบัติด้วยสำนึกเช่นนั้นอีกด้วย ลูกๆ ท่านนั้นที่รู้ว่าพ่อมาปรากฏในเวลาไหน เราเห็นสิ่งนั้นได้ด้วยดวงตาของเรา ดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้เข้ามาสู่ร่างกายนี้ เรารู้และจำท่านได้ ชีพบาบาได้เข้ามาสู่ร่างของบรรพมาอีกครั้งหนึ่งและกำลังอธิบายสาระของพระเวทและคัมภีร์ศาสนาทั้งหมด ท่านเปิดเผยความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก และทำให้พวกเราเป็นตรีกาลดาชิ ผู้ที่เป็นสวาทาร์ชันจักระดารีก็ยังมีตรีกาลดาชิด้วยเช่นกัน วิษณุได้ถูกแสดงไว้พร้อมกับกมลจักร จากนั้นลูกๆ บรรพมาได้กลายเป็นเทพ ดวงวิญญาณและร่างกายของเทพบริสุทธิ์ ขณะที่ร่างกายของลูกถูกสร้างขึ้นมาจากกิเลส ถึงแม้ว่าในวาระสุดท้ายลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ แต่ร่างของลูกก็ยังไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถถูกแสดงให้เห็นพร้อมกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เพียงเมื่อลูกกลับมาสมบุรณ์พร้อม ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะของวิษณุ ก่อนอื่นมีลูกประจำของรุตรา จากนั้นก็เป็นลูกประจำของวิษณุ ลูกประจำของรุตราเป็นลูกประจำ

ของผู้ที่ไม่มีตัวตน จากนั้นเมื่อพวกเขาเข้ามาสู่โลกที่มีตัวตนและปกครองอาณาจักร พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำวิษณุ ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้คนร้องเพลงให้กับดวงวิญญาณสูงสุด “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาด้วยเถิด!” ดังนั้นท่านจึงเป็นผู้เดียวเท่านั้น ลูกรู้ว่ามีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทุกคน สิ่งนี้แสดงว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน ผู้เป็นที่รักที่สุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือพ่อที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาเรียกหาพ่อเล็กๆ ของพวกเขา แต่เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขากลับจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ก่อนอื่นจงอธิบายประเด็นเดียวต่อไปนี้ให้กับพวกเขาว่า อะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา คำสรรเสริญของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนนั้นสูงอย่างมาก ยิ่งการสอบสูงขึ้นไปเพียงใด สมญาที่บุคคลนั้นได้รับก็สูงขึ้นตามนั้น บาบามีสมญาที่ใหญ่โตอย่างมาก คำยกย่องของเหล่าเทพนั้นธรรมดา นั่นคือ เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด 16 องศาสมบูรณ์เต็ม ความรุนแรงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการใช้ดาบของตัณหาราคะ และเป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้กับกันและกันตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ นั่นคือรูปแบบที่ยิ่งใหญ่ของความรุนแรง เวลาที่ลูกต้องกลายมาเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้ง 2 ทาง พระเจ้าพูดว่า โอ้ลูกๆ ลูกคือดวงวิญญาณและพ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้จมอยู่ในมหาสมุทรของยาพิชถึง 63 ชาติเกิด เวลาที่พ่อกำลังพาลูกไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนมสำหรับเวลาอันสั้นนี้ในช่วงเวลาสุดท้าย ให้ถือสัตย์ปฏิญาณของความบริสุทธิ์ นี่คือการสั่งที่ดีไซ้ใหม่ แม้กระนั้นพวกเขาก็พูดว่า ชำระพวกเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น ในยุคทองมีการหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูดว่าหากลูกต้องการที่จะอยู่ในสุริยวงส์ ให้ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ จดจำพ่อและจิตใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน ยิ่งลูกกลายเป็นสวาทาร์ชั้นจักรวรรดิมากเพียงใด ลูกจะจิตใจให้ผู้อื่นทำสิ่งนี้มากตามนั้นและลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น เวลาที่ให้มองดูลูกเปรมผู้นี้ผู้ที่อยู่ในเดราดูน ไม่เคยมีชาวเดราดูนคนใดเป็นสวาทาร์ชั้นจักรวรรดิ ในเวลานี้พวกเขาได้กลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า เปรมได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นเดียวกับตัวเธอเอง ด้วยการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ต้นไม้เทพจึงค่อยๆ ขยายตัว จงทำความเพียรพยายามที่จะทำให้คนตามอดมองเห็นได้ ลูกมีเวลาว่างถึง 8 ชั่วโมง ลูกต้องทำธุรกิจ ฯลฯ เพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกาย แต่ที่ใดก็ตามที่ลูกไป จงพยายามจดจำพ่อ ยิ่งลูกจดจำบาบามากเพียงใด ลูกจะยิ่งให้ทานของความสงบกับทั้งโลกมากตามนั้น การให้ทานความสงบผ่านโยคะนั้นไม่ได้เป็นเรื่องที่ยากมากนัก บางครั้งบางคนต้องนั่งอยู่ในโยคะเพราะมีพลังของซุมทุมที่มากกว่า บาบาได้อธิบายว่า จงจดจำชีพบาบาแล้วบอกท่านว่า บาบา ผู้นี้มาจากสกุลของเรา ปลดล้อคสติปัญญาของเขาด้วยเถิด นี่คือการยุทธ์ที่ดีสำหรับการจดจำระลึกถึงเช่นกัน จงเฝ้าแต่ฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกต้องจดจำชีพบาบาขณะเคลื่อนไหวไปมา บาบา ให้พรแก่พวกเขาด้วย! พ่อที่เต็มไปด้วยความเมตตาเท่านั้นที่จะให้พรได้ โอ้พระเจ้า! ได้โปรดเมตตาผู้นี้ด้วยเถิด! สิ่งนี้จะถูกกล่าวกับพระเจ้าเท่านั้น ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความเมตตา เต็มไปด้วยความรู้และความปิติ ท่านยังเต็มเปี่ยมไปด้วยความบริสุทธิ์และความรักเช่นกัน ดังนั้นจึงควรมีความรักมากมายในบรรดาลูกๆ เพชรพลอยของสกุลบราห์มิน อยาได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ที่นั่นแม้แต่สัตว์ก็ไม่สร้างความทุกข์ให้ใคร ลูกๆ อยู่กับครอบครัว แต่กระนั้นพี่น้องก็ยั้งทะเลาะกันด้วยเรื่องเล็กๆ น้อยๆ! ที่นั่นแม้แต่สัตว์ก็ไม่เคยต่อสู้กัน ลูกต้องเรียนรู้ พ่อพูดว่า หากลูกไม่เรียนรู้แล้ว ลูกจะถูกลงโทษอย่างมาก สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย เหตุใดเราจึงต้องถูกลงโทษด้วยเล่า เราควรจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป บาบาจะให้หิมิตของทุกสิ่งแก่ลูก ขณะนี้เวลาเหลือน้อยลงเรื่อยๆ ดังนั้นจงเร่งรีบ! เมื่อผู้คนล้มป่วย พวกเขาได้รับการบอกให้พูดคำว่า “ราม ราม” พวกเขาพูดคำนั้นในใจเช่นกัน บางคนเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างมากจนถึงเวลาสุดท้าย พวกเขาจะทำความเพียรพยายามและก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้เห็นความมหัศจรรย์มากมาย มีบทบาทที่แสนมหัศจรรย์ในเวลาสุดท้ายของการละเล่นนี้ มีการร้องเพลงสรรเสริญในเวลาสุดท้าย ในเวลานั้นลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขสันต์อย่างมาก ผู้ที่ไม่มีความรู้ก็จะเป็นลมโดยทันทีทันใด ระหว่างการผ่าตัด ศัลยแพทย์จะไม่อนุญาตให้บุคคลที่อ่อนแอยืนอยู่ใกล้ๆ ดูลี เกิดอะไรขึ้นในช่วงของการแบ่งแยกดินแดน! ลูกทุกคนได้เห็นแล้วว่าเกิดอะไรขึ้น นั่นจะเป็นช่วงเวลาที่ยืดเยื้ออย่างมาก นั่นคือ 'การนองเลือดโดยไร้สาเหตุ' ลูกจึงต้องมีความกล้าหาญอย่างมากที่จะเฝ้าดูสิ่งนั้น เรื่องราวของลูกนั้นเป็นของ 84 ชาติเกิด เราเคยเป็นเทพผู้ที่เคยปกครอง จากนั้นเราก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายาและตกลงไปสู่หนทางบาป เรากำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง เฝ้าแต่จดจำสิ่งนี้แล้วเรือของลูกจะข้ามฝาก นี่คือนักสวาทาร์ชั้นจักร (การควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง) อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมาเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมเช่นพ่อ มีชีวิตอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมาก อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร

2. จงฝึกฝนที่จะจดจำพอขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา อยู่ในการจดจำระลึกถึงและให้ทานของความสงบแก่ทั้งโลก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและสติปัญญาของลูกมีศรัทธาและอยู่อย่างไม่ว่างอย่างสม่ำเสมอ โดยการเข้าใจความลับของความรู้

ในการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้ทำลายอุปสรรคไม่ว่าอุปสรรคใหญ่โตมากเพียงไร ลูกจะมีประสบการณ์สิ่งนั้นว่าเป็นเกมด้วยการพิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็นเกมลูกจะไม่หวาดกลัวแต่ลูกจะมีชัยชนะและเป็นแสงที่เบาสบายอย่างมีความสุข เมื่อลูกตระหนักรู้ถึงความรู้ของละคร ทุกอุปสรรคให้ความรู้สึกเช่น “ไม่มีอะไรใหม่” จะไม่เป็นความรู้สึกเหมือนสิ่งใดใหม่ จะเป็นบางสิ่งที่เก่ามาก ลูกที่มีชัยชนะมากมายหลายครั้ง ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขามีศรัทธาเข้าใจความลับของความรู้และมีอนุสรณ์ของอชาลการ์ (บ้านของความมั่นคง) อยู่กับเขา

คติพจน์: เมื่อลูกมีพลังของความมุ่งมั่น ความสำเร็จกลายเป็นพวงมาลัยล้อมรอบคอของลูก

*** โอม ขานต์ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวาริจิ

การกระทำดีหรือไม่ดีอะไรก็ตามที่เรากระทำ เราได้รับผลของการกระทำเหล่านั้นอย่างแน่นอน ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้คนที่ให้ทานหรือทำบุญ สร้างไฟบุญชายัญ หรือจัดพิธีกรรมของการกราบไหว้บูชา พวกเขาคิดว่าการให้ทานอะไรก็ตามที่พวกเขาได้ให้ในนามของพระเจ้าถูกสะสมไว้ในท้องพระโรงของพระเจ้า และ คิดว่าเมื่อพวกเขาตาย พวกเขาจะได้รับผลของสิ่งเหล่านั้นและได้รับการหลุดพ้นอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม เรารู้ว่าด้วยการทำสิ่งนี้ ไม่มีคุณประโยชน์ที่ถาวร การกระทำอะไรก็ตามที่เราทำเราจะได้รับความสุขชั่วครู่ชั่วคราว ทรายที่เรายังไม่พอใจอย่างสม่ำเสมอในชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเรา เราไม่สามารถได้รับการตอบแทนได้ ถึงแม้ว่าลูกถามทุกคนว่า “พวกท่านได้รับผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์จากทั้งหมดที่ได้พวกท่านได้ทำมาแล้วหรือไม่” พวกเขาจะไม่มีคำตอบใดๆสำหรับลูก เราจะสามารถบอกได้หรือไม่ว่าสิ่งนั้นมีการสะสมไว้กับพระเจ้าหรือไม่ จนกว่าลูกจะกระทำการกระทำที่สูงส่งในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก ไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกจะไม่สามารถหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ถึงแม้ว่าจะมีนักบุญหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มากมาย ขณะที่พวกเขาไม่มีความรู้ของคาร์มา การกระทำของพวกเขาไม่สามารถกลายเป็นการกระทำที่เป็นกลางได้ หรือพวกเขาไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ เขาแม้ไม่รู้ศาสนาที่แท้จริงคืออะไร การกระทำที่แท้จริงคืออะไร พวกเขาไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นด้วยการเพียงการพราชื่อ “ราม ราม” พวกเขาเพียงคิดว่าพวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นหลังจากที่พวกเขาตาย ไม่เลย ไม่ว่าบุคคลจะทำดีหรือไม่ดีในชีวิตของเขา เขาจะต้องเผชิญกับผลลัพธ์ของสิ่งเหล่านั้นในชีวิตนี้ เราได้รับความรู้นี้ทั้งหมดของวิธีที่จะกระทำการกระทำที่เป็นด้วยบุญและสร้างชีวิตของเราจากพระเจ้า ครูของเราในทางปฏิบัติจริง อัจชะ